

[Leif Hermann]

kritisabelt, på et regeringsmøde, hvor ministre-
ne har været til stede? Ellers har det efter min
opfattelse ikke megen mening at sige, at rege-
ringen bærer det retlige ansvar for justitsmini-
sterens handlinger.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Fru Ebba Stranges indlæg giver mig ikke an-
ledning til bemærkninger.

Til hr. Leif Hermann skal jeg oplyse, som jeg
allerede sagde under samrådet i Retsudvalget i
marts, at der i denne sag ikke er truffet en egent-
lig regeringsbeslutning på den måde, at den på-
gældende sag konkret er på dagsordenen, men
alle i regeringen vidste, at der var tale om en
prioritering i den pågældende periode.

Sådan forholder det sig, der er ingen uklar-
hed.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Ebba Strange for en sidste kort bemærk-
ning.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Så vil jeg godt spørge: Hvad vidste regerin-
gen? Når der nu er blevet draget en parallel
mellem, hvad regeringen vidste, og hvad Rets-
udvalget vidste, så vil jeg sige, at jeg vidste, at
der foregik en prioritering i Direktoratet for
Udlændinge. Det vidste jeg, for det havde ju-
stitsministeren fortalt mig. Men jeg vidste ikke,
før ombudsmandens rapport forelå, at den
prioritering, der foregik, var retsstridig, at den
ikke var lovlig, at den ikke var forsvarlig. Det
vidste jeg ikke, før jeg kunne læse det i ombuds-
mandens udtalelse. Så langt kan vi jo ikke gå
ned i administrationen i Direktoratet for Ud-
lændinge, at vi kan vide sådan noget.

Først da ombudsmandens rapport forelå,
vidste jeg, at Justitsministeriet havde handlet
ulovligt og uforsvarligt, og jeg vil godt spørge,
om den viden, regeringsmedlemmerne har haft,
har været den samme, for så er det ærlig talt me-
get at pålægge dem et retligt ansvar.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Ole Espersen for en sidste kort bemærk-
ning for hans vedkommende, og efter statsmi-
nisterens svar går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det er en direkte opfølgning af det, fru Ebba
Strange sagde om, hvad der ligger i begrebet
prioritering.

Vi spurgte i Retsudvalget i slutningen af
marts måned, om statsministeren var vidende
om karakteren af den nedprioritering, der var
tale om, og som jo var et stop i strid med loven.
Vi spurgte, om statsministeren var bekendt med
den form for nedprioritering. Statsministeren
nøjedes med at henvise til de udtalelser, han af-
gav til Retsudvalget under det samråd, som
statsministeren nu har henvist til gentagne gan-
ge. Men så fortsatte statsministeren med føl-
gende:

»Der har ikke for mig foreligget noget grund-
lag for at antage, at den praksis, der i en periode
blev anvendt i forbindelse med familiesam-
menføringsssagerne, senere skulle kunne gøres
til genstand for alvorlig kritik.«

Hvad mente statsministeren med det? Er det
ikke et udtryk for, at statsministeren ikke var
bekendt med, at nedprioriteringen havde den
karakter? Det får man indtryk af.

Men hvordan kan statsministeren så påtage
sig det retlige ansvar for det, der er sket?

Hvis statsministeren var bekendt med karak-
teren og påtager sig det retlige ansvar, må kon-
sekvensen være det, som fru Ebba Strange og
jeg har påpeget tidligere under denne debat: at
så er der i og for sig åbnet for en rigsretssag.
Men vi finder det fornuftigt med en kommis-
sionsdomstol som første led.

Men hvad mente statsministeren med den al-
vorlige kritik, der kunne rettes mod nedpriori-
teringen?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg er meget tilfreds med, og jeg anerkender
også, at fru Ebba Strange nu gør opmærksom
på, at også hun vidste, at der i den pågældende
periode var tale om en prioritering. Det synes
jeg er anerkendelsesværdigt.

Men så siger fru Ebba Strange, at hun natu-
rligvis ingen viden havde om, at den disposition
at prioritere på den pågældende måde i den på-
gældende periode kunne gøres til genstand for
kritik. Det har jeg også fuld forståelse for at fru
Ebba Strange naturligvis siger. Og dermed er
jeg ovre ved hr. Ole Espersens betragtninger.